

Като видѣ, че тя е безъ дѣтето,
Къмъ Господа хваление възнесе,
На помощъ който дойде сиротици.
И Дора каза: — «Чичо взе дѣтето;
Но ти ще ми позволишъ, Мери, тукъ
При тебе да остана да живѣя,
Да бѣда твоя помощница; — чичо
Слѣдъ туй не иска вече да ме види.»
— Не, нѣма да допусна, Доро, азъ,
Отвърна Мери, другъ за мене да тегли.
Дѣтето нѣма да оставя нему:
Ще го прѣвърне той на безсърдечно,
Къмъ майка си прѣзрене ще му вдѣхне.
Да идиме при стареца, да идемъ
По скоро ние заедно; дѣтето
Назадъ при себе пакъ ще си го взема,
А ти при него се върни отново.
Но ако те чича ти нерачи,
Тогазъ другарски ний ще заживѣиме
Съ тебъ, подъ една и сѣща стрѣха, двѣтѣ;
И дружно ще се грижимъ за дѣтето,
Догдѣто то отрастне и, въ отмѣна,
Само за насъ ще може да се грижи.

Цѣлунаха се тѣ една съсъ друга,
И тръгнаха на фермата да идатъ. . .
Открехната стоеше тамъ вратата;
Прѣзъ растроги, тѣ въ стаята назряха
И видяха: На скути старий фермеръ
Дѣтенцето държеше; колѣнѣ